

[Christmas Møller.]

mene, at man kan kræve en Forøgelse af den, vil vi anse denne Betragtning for rigtig.

Dernæst talte den højtærede Finansminister om Nedsættelse af Skatterne. Den højtærede Minister sagde, at de to Gange, han som Minister havde foreslaaet Nedsættelse af Skat, nemlig i 1924 for en indirekte Skats, Svesketoldens, Vedkommende og nu i Marts 1930 for $\frac{1}{3}$ af Restaurations-skattens Vedkommende, havde det konservative Folkeparti ingen af Gangene støttet ham; vi stemte imod i 1924 og undlod at stemme i Aar. Jeg vil herom sige, at saaledes som Forholdene i Erhvervslivet ligger i Aar, og saaledes som de laa i 1924, har vi ikke fundet det forstandigt at lette den indirekte Beskatning. Jeg er af den Anskuelse, at hvis de økonomiske Forhold udvikler sig videre, saaledes som man kan vente det, vil det i meget højere Grad være paa de direkte Skatter, paa Amtsskatterne og Skatten paa fast Ejendom, Opmærksomheden skal være henvendt.

Til de Bemærkninger, den højtærede Finansminister fremsatte angaaende en Finanslovkonflikt, skal jeg paa nærværende Tidspunkt kun sige — jeg har en enkelt Bemærkning om hele dette Spørgsmaal at gøre baade til Forsvarsministeren og til Venstres ærede Ordfører —, at det er jo en højst ejendommelig Maade, paa hvilken baade Finansministeren og Talere fra anden Side søger at parallelisere de Finanslovkonflikter, vi havde i 80erne og 90erne, med den Finanslovkonflikt, vi havde i 1925 — jeg beder det ærede Medlem Hr. N. Neergaard heller ikke glemme, at der var lige ved at komme en Finanslovkonflikt i 1925 —; der er en afgørende Forskel paa Stillingen i 1925, da det trak op til Finanslovkonflikt, paa Stillingen i 1929 og Stillingen nu, fordi Spørgsmaalet i Dag om en saakaldt Finanslovkonflikt er et Spørgsmaal om, hvorvidt Loven skal holdes. Man kunde næsten sige, at det var ogsaa Spørgsmaalet den Gang, da det ene Ting vilde tvinge det andet, og da Regeringen stod paa det ene Tings Side, paa et andet Tings Side end nu. Derfor tror jeg ikke, at man kan opnaa noget som helst ved at drage en Parallel, som overhovedet ingen Parallel er. Om den højtærede Finansminister faar en Finanslovkonflikt at se paa dette Omraade, paa de militære Budgetters Omraade, vil Tiden vise; jeg skal kun minde om, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard allerede i sin første Tale klart og tydeligt sagde, at Loven skulde holdes.

Til Finansministeren har jeg endnu en Bemærkning at gøre. Den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde raillet over, at en høj Embedsmand, nemlig Departementschefen i Finansministeriet, havde faaet to Bierhverv — jeg brugte ikke det grimme og daarlige Udtryk „Ben“ —, samtidig med at han blev Departementschef i Finansministeriet. Jeg raillede aldeles ikke herover, men jeg gav kun Udtryk for, at der altsaa raadede den Opfattelse hos den nuværende Finansminister, at det var rimeligt — og det var utvivlsomt ogsaa den eneste Maade, paa hvilken han kunde faa den paagældende til denne Stilling, her har jeg for øvrigt mine Oplysninger fra det andet Regeringsorgan, „Politiken“ —, at man med Hensyn til de højere Embedsmænd gav Udtryk for en vis Stilling i Loven, men i det praktiske Liv formede det saaledes, at Lønnen i Realiteten blev betydeligt højere.

Til den højtærede Udenrigsminister, som jo i saa høj Grad har haft Lejlighed til at diskutere Toldvaabenhvilekonventionen — efter den Vedtagelse, der har fundet Sted, er der i hvert Tilfælde her ingen Grund for mig til at fortsætte denne Diskussion —, har jeg kun et Par Bemærkninger at gøre. For det første denne: Den højtærede Udenrigsminister taler Sp. 483 om Samhandelen mellem Danmark og andre Lande og peger paa, at vi f. Eks. i Samhandelen med de Forenede Stater, som er i saa overordentlig Grad i disses Favør, jo ikke maa glemme, at vi ogsaa har overmaade stor Interesse i at faa de Varer, som føres ind derfra — den højtærede Minister nævnte Automobile eller Automobildele til Samlerfabrikkerne, vi kunde ogsaa nævne Foderstoffer o. s. v. —, billigt ind. Deroverfor vil jeg sige, at det har vi fra vor Side ved vor økonomiske Politik aldrig bestridt; det kunde ikke falde os ind at føre en saadan taabelig Tale, at man her skulde søge at lægge Samhandelen Hindringer i Vejen. Vi har peget paa en Række andre Varer, overfor hvilke der fra vor Side kunde være Grund til at tage visse Forholdsregler.

Til det ærede Medlem Hr. Krag har jeg en enkelt Bemærkning at gøre. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde Sp. 520:

„I denne Forbindelse har jeg peget paa, at Valgloven virker splittende og ikke samlende. Jeg var forberedt paa konservativt Mishag, men oprigtigt talt ikke paa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens“

— det er der, hvor det ærede Medlem Hr. Krag har talt om, at han ønskede en anden Valglov. Naar det ærede Medlem Hr. Krag,